

[Indenrigsministeren.]

af den sidste Landbrugskrise i 1928—29. Da udskrev Amterne i alt mellem 28 og 29 Mill. Kr., i det følgende Aar steg det til 31, derefter gik det ned til 26, i Katastrofe-aaret, da det store Tilskud paa 20 Mill. Kr. blev givet, var det nede paa 7 Mill. Kr., hvilket havde den særlige Forklaring. I alle Aarene derefter har Udskrivningen ligget mellem 22 og 25 Mill. Kr. Med andre Ord, Amtskommunernes Udskrivning er nu mindre end den Udskrivning, der fandt Sted under Ministeriet Madsen-Mygdal med det ærede Medlems Parti som Støtte.

Jeg skal ikke blande mig i Diskussionen om Udligningsordningen, men det er jo rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Gudixsen sagde, at Diskussionen om denne Udligningsordning er standset i Jylland, og det af en ganske bestemt Grund. En saadan Diskussion kan ikke holdes gaaende, naar Realiteterne marcherer op og viser, at Nord- og Vestjylland overhovedet ikke i dette Øjeblik kan undvære Udligningsordningen. Det er Sandheden.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard brugte det Udtryk, at han gerne vilde takke mig, fordi jeg overhovedet tænkte paa det ærede Medlem. Det skal det ærede Medlem ikke gøre. Jeg tænker tit paa det ærede Medlem, ja, ikke blot tænker paa ham, jeg tænker altid venligt paa det ærede Medlem.

Korsgaard: Den højtærede Indenrigsminister bebrejdede mig, at jeg kludrede i Principperne, men naar jeg kritiserer Udligningsfonden, saa er det, fordi jeg ikke synes om Princippet, og naar jeg fremsætter Ønske om et større Tilskud, er det til Nedsættelse af Skatter, som jeg mener i sig selv er uretfærdige og hviler paa et uretfærdigt Grundlag. Det er to forskellige Ting, der her er Tale om, og naar den højtærede Minister sagde, at i Fjor fik vi et Tilskud paa 16,6 Mill. Kr. af i alt 42 Mill. Kr., saa spurgte jeg om, hvor meget det blev i Aar. For det Tilskud, vi faar, bliver mindre og Udskrivningen antagelig større. Altsaa, skønt den højtærede Indenrigsminister maa indrømme, at Udsigterne for Landbruget i det Aar, der kommer, er betydelig forringet, vil man gaa til en Nedsættelse af Tilskuddet, endda saaledes, at Tilskuddet ikke alene absolut set, men ogsaa procentvis bliver mindre. Det er det, jeg har søgt at faa den højtærede Indenrigsminister til at indse for derved om muligt at faa den højtærede Minister til at forhøje Tilskuddet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Ændring i Lov Nr. 54 af 23. Marts 1937 om Leje m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 401).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg skal tillade mig til det høje Landsting at anbefale dette Forslag til midlertidig Lov om Ændring i Lov om Leje m. m., saaledes som Lovforslaget er vedtaget i det andet høje Ting.

Der blev den 30. Oktober 1939 gennemført en midlertidig Lov, gældende til Udgangen af Marts 1940, hvis Hovedregel var, at den almindelige Adgang til Lejeforhøjelse og Opsigelse blev ophævet, medens der blev givet Mulighed for Lejereguleringer, hvor den hidtidige Leje paa Grund af individuel Hensyntagen var særlig lav, eller hvor de hidtidige Lejevilkkaar i øvrigt havde været usædvanlige. Under de nuværende ekstraordinære Forhold, der er affødt af Krigen, maa jeg stadig anse det for ugørligt at vende tilbage til helt frie Forhold paa dette Omraade. Paa den anden Side anser jeg det for betænkeligt at organisere et fastere Restriktionssystem, netop paa et Tidspunkt, hvor alt endnu tegner sig saa uklart, som Tilfældet er i Øjeblikket, selv med Hensyn til den allernærmeste Fremtid. Jeg har derfor ment det rigtigst at foreslaa en Forlængelse af Gyldigheden af den midlertidige Lov af 30. Oktober 1939 for endnu et Aar, og det er herom, der stilles Forslag i dette Lovforslags §§ 1—4.

Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at der i Folketinget er gennemført en enkelt Ændring i de gældende Bestemmelser paa dette Omraade. I Loven af 30. Oktober 1939 var der den Bestemmelse, at ved Genudlejning kunde den hidtil gældende Leje forhøjes, hvis Udlejer kunde dokumentere, at den havde været ikke uvæsentlig lavere end den almindelige Leje for tilsvarende Lejligheder i Ejendommen og Kvarteret, altsaa baade lav i Forhold til Lejligheder i Ejendommen og i Forhold til Lejligheder i Kvarteret. Hertil er nu føjet, at saafremt den almindelige Leje i